Politechnika Warszawska Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych Instytut Automatyki i Informatyki Stosowanej

Projektowanie ukladów sterowania (projekt grupowy)

Sprawozdanie z projektu i ćwiczenia laboratoryjnego nr 2, zadanie nr 7

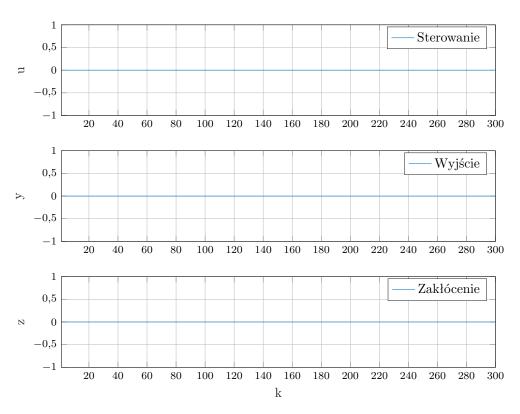
Autorzy: Grochowina Mateusz Winnicki Konrad Zgorzelski Jan

Spis treści

1.	Proj	ekt	2
	1.1.	Poprawność podanego punktu pracy	2
	1.2.	Wyznaczenie symulacyjne odpowiedzi skokowych	3
		1.2.1. Odpowiedź wyjścia na skok wejścia	3
		1.2.2. Odpowiedź wyjścia na skok zakłócenia	4
		1.2.3. Charakterystyka statyczna Y(U, Z)	5
	1.3.		6
		1.3.1. Wyznaczenie wektora s	6
		1.3.2. Wykres wektora <i>s</i>	6
		1.3.3. Wyznaczenie wektora s_z	7
		1.3.4. Wykres wektora s_z	7
	1.4.		8
			8
		1.4.2. Dobór parametrów regulatora	0
	1.5.	Wpływ skokowej zmiany sygnału zakłócenia	1
			1
		1.5.2. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia	1
			2
		1.5.4. Porównanie wskaźnika jakości	2
	1.6.	Wpływ ciagłej sinusoidalnej zmiany sygnału zakłócenia	3
			3
			4
	1.7.		5
			5
		1.7.2. Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia	7
2.	Labo	oratorium	9
	2.1.		9
	2.2.		20
	2.2.		20
		•	21
	2.3.		22
		2.3.1. Odpowiedź skokowa wyjścia od zakłócenia	22
			22
	2.4.		23
			23
			27
	2.5.	1	98
			28
		2.5.2. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia	
			82

1.1. Poprawność podanego punktu pracy

Przeprowadzono symulację odpowiedzi procesu dla punktu pracy. Ustalone zostało stałe sterowanie $U_{pp}=0$ oraz stałe zakłócenie $Z_{pp}=0$.

Rys. 1.1. Punkt pracy obiektu symulacji

Wynik:

Uzyskany punkt pracy wyjścia $Y_{pp} = 0$.

Wniosek:

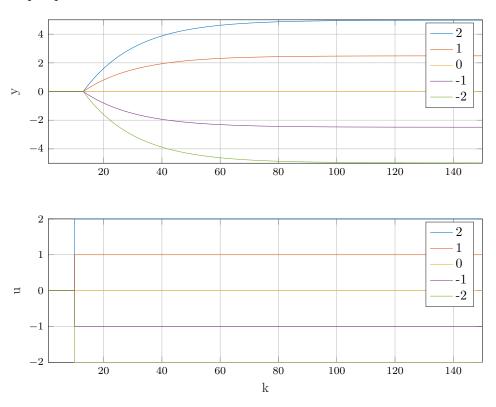
Stała wartość wyjścia oznacza poprawność danych punktu pracy.

1.2. Wyznaczenie symulacyjne odpowiedzi skokowych

Odpowiedzi skokowe torów wejście-wyjście i zakłócenie-wyjście zostały wyznaczone symulacyjnie dla pięciu zmian sygnału sterującego oraz pięciu zmian zakłócenia .

1.2.1. Odpowiedź wyjścia na skok wejścia

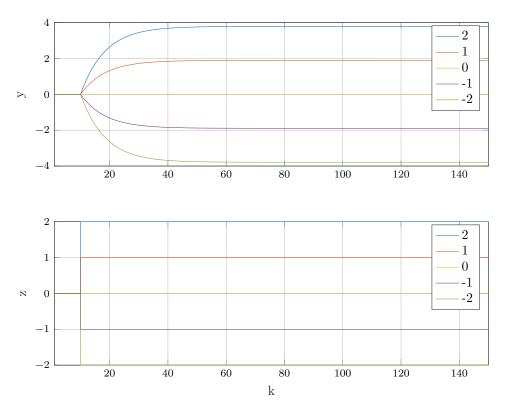
Do uzyskania odpowiedzi skokowych dla tego toru ustawiono zakłócenie na stałą wartość $Z_{pp}=0$ oraz przeprowadzona została seria skoków sterowania ${\cal U}$

Rys. 1.2. Odpowiedzi skokowe obiektu od sterowania

1.2.2. Odpowiedź wyjścia na skok zakłócenia

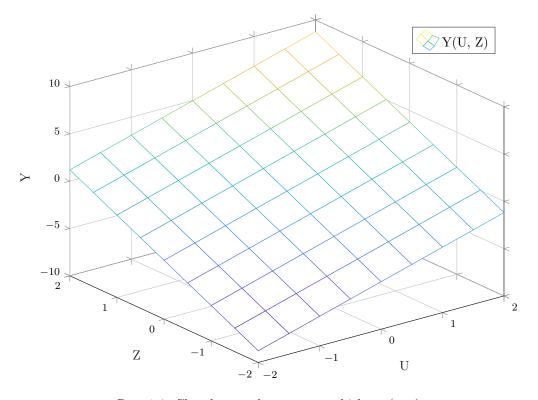
Do uzyskania odpowiedzi skokowych dla tego toru ustawiono sygnał wejściowy na stałą wartość $U_{pp}=0$ oraz przeprowadzona została seria skoków zakłócenia Z

Rys. 1.3. Odpowiedzi skokowe obiektu od zakłócenia

1.2.3. Charakterystyka statyczna Y(U, Z)

Wykonując zestaw symulacji dla każdej kombinacji wartości sygnałów U i Z z ich zakresu wyznaczono charakterystykę statyczną Y(U, Z)

Rys. 1.4. Charakterystyka statyczna obiektu y(u, z)

Na podstawie wykresu charakterystyki statycznej można ustalić, że właściwości statyczne procesu są liniowe.

Wzmocnienie statyczne toru wejście-wyjście wynosi $K_u = 2,4893$.

Wzmocnienie statyczne toru zakłócenie-wyjście wynosi $K_z=1,8933.$

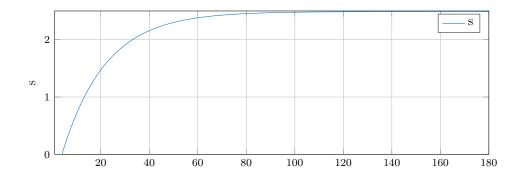
1.3. Wyznaczenie wektorów s i s_z

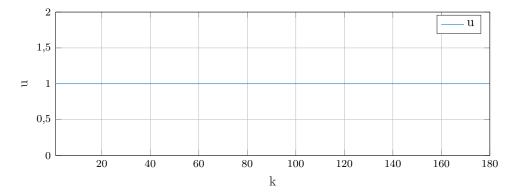
1.3.1. Wyznaczenie wektora s

Uzyskaną odpowiedź procesu na zmianę sygnału sterującego z punktu pracy $U_{pp}=32$ na $U_{max}=55$ przekształcono w następujący sposób:

- Ograniczono (przycięto) czas zmiany sterowania u oraz wyjścia y od chwili skoku do ustabilizowania,
- $\bullet\,$ Wykres sterowania u przesunięty został o wartość początkową U_{pp} w dół,
- \bullet Wykres wyjścia y przesunięty został o wartość początkową Y_{pp} w dół,
- Wykres sterowania u i wyjścia y podzielono przez wysokość skoku sterowania u.

1.3.2. Wykres wektora s

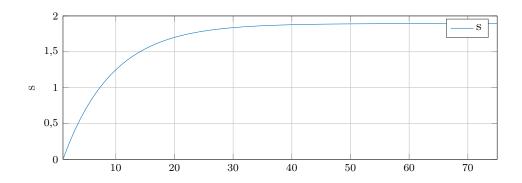
Rys. 1.5. Wektor s

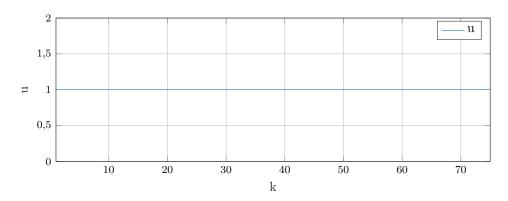
1.3.3. Wyznaczenie wektora s_z

Uzyskaną odpowiedź procesu na zmianę sygnału sterującego z punktu pracy $Z_{pp}=0$ na $Z_{max}=30$ przekształcono w następujący sposób:

- Ograniczono (przycięto) czas zmiany sterowania z oraz wyjścia y od chwili skoku do ustabilizowania,
- $\bullet\,$ Wykres sterowania z przesunięty został o wartość początkową Z_{pp} w dół,
- \bullet Wykres wyjścia y przesunięty został o wartość początkową Y_{pp} w dół,
- Wykres sterowania z i wyjścia y podzielono przez wysokość skoku sterowania z.

1.3.4. Wykres wektora s_z

Rys. 1.6. Wektor s_z

1.4. Regulator DMC

Algorytm DMC (Dynamic Matrix Control) algorytm regulacji predykcyjnej. Do predykcji wykorzystuje się model procesu w postaci odpowiedzi skokowych. W algorytmie DMC dynamika obiektu regulacji modelowana jest dyskretnymi odpowiedziami skokowymi,

które opisują reakcję wyjścia na skok jednostkowy sygnału sterującego.

1.4.1. Program do symulacji algorytmu DMC

Inicjacja parametrów

```
%Skrypt relizujacy algorytm DMC regulatora z zakloceniem
%nastawy regulatora DMC
D = 180; \%horyzont dynamiki
Dz = 75; \%horyzont dynamiki zaklocen
N = 180; \%horyzont predykcji
Nu = 4; \% horyzont sterowania
lambda = 9;
%warunki poczatkowe
kk = 300; \%koniec symulacji
start = 50; \% start symulacji
start_z = 150; %start symulacji
u = zeros(1,kk); %sygnal sterujacy
E = 0;
zakl = 1; \%czy \ sa \ zaklocenia \ 1-T/0-N
licz_z = 0; \%czy \ mamy \ uwzgledniac \ 1-T/0-N
load('s_u.mat')
load ( 's_z.mat')
s = s_u;
%paramerty symulacji
u_delta = zeros(1,D-1);
z_delta = zeros(1,Dz);
y_zad = zeros(kk, 1);
y_{mod} = zeros(kk, 1);
y_zad(start:end) = 10
z = zeros(kk, 1);
if zakl == 1
    z(start_z:kk) = 1;
end
```

Obliczanie macierzy DMC

```
% Macierz predykcji
Mp = zeros(N,D-1);
for i = 1:N
   for j = 1:D-1
       if i+j \ll D
          Mp(i, j) = s(i+j)-s(j);
       else
          Mp(i,j) = s(D)-s(j);
       \quad \text{end} \quad
   end
end
\% Macierz M
M = zeros(N, Nu);
for i = 1:N
   for j = 1:Nu
       if (i >= j)
          M(i, j) = s(i-j+1);
       end
   end
end
% Macierz Mzp
if zakl = 1 \&\& licz_z = 1
    Mzp = zeros(N, Dz);
     for l = 1:Dz
    Mzp(1,1) = s_z(1);
     end
     for i = 2:N
        for j = 1:Dz-1
            if i+j  <= Dz
               Mzp(i, j) = s_z(i+j-1)-s_z(j);
            else
               Mzp(\,i\,\,,\,j\,\,)\,\,=\,\,s_{\,-}z_{\,}(\,Dz_{\,}) - s_{\,-}z_{\,}(\,j_{\,})\,\,;
            end
        end
     end
end
\% Obliczanie parametrów regulatora
mac_lam = lambda*eye(Nu);
psi = eye(N);
K = ((M' * psi * M + mac_lam)^(-1)) * M' * psi;
\% Symulacja
```

Pętla główna regualtora

```
% Symulacja
for k = 20:kk
             % Równanie ró?nicowe z puntku drugiego
             y_{mod}(k) = symulacja_{obiektu7}y(u(k-4), u(k-5), z(k-1), z(k-2), y_{mod}(k-1), y_{mod}(k-2), y_{
             % Regulator
             for n = D-1:-1:2
                                 u_delta(n) = u_delta(n-1);
             end
             if zakl == 1 \&\& licz_z == 1
                                 for n = Dz:-1:2
                                                        z_{-}delta(n) = z_{-}delta(n-1);
                                end
                                 z_{-}delta(1) = z(k) - z(k-1);
             end
             uchyb = y_zad(k) - y_mod(k);
              if zakl = 1 \&\& licz_z = 1
                                 u_delta(1) = sum(K(1,:))*uchyb - K(1,:)*(Mp*u_delta' + Mzp*z_delta');
              else
                                 u_delta(1) = sum(K(1,:))*uchyb - K(1,:)*(Mp*u_delta');
             u(k) = u(k-1) + u_{-}delta(1);
            E = E + (y_z ad(k) - y_m od(k))^2;
end
```

1.4.2. Dobór parametrów regulatora

Dobrane parametry regulatora DMC:

- D = 180,
- N = 180,
- $N_u = 4$,
- lambda = 9,
- $D_z = 75$.

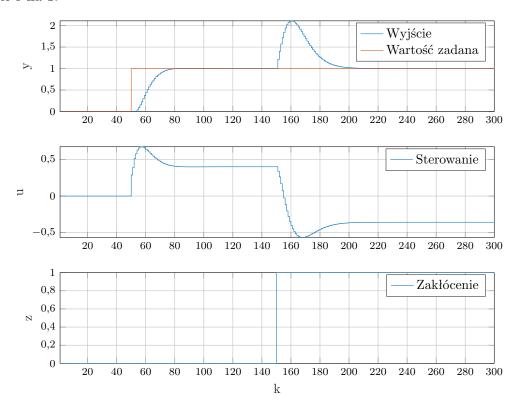
1.5. Wpływ skokowej zmiany sygnału zakłócenia

1.5.1. Dobór parametru D_z

Parametr D_z jest to liczba próbek, dla której następuje stabilizacja odpowiedzi skokowych toru zakłóceń, dobrano go na podstawie analizy odpowiedzi skoku zakłócenia z wartości 0 na 1. Wyznaczona wartośc D_z wynosi = 75

1.5.2. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia

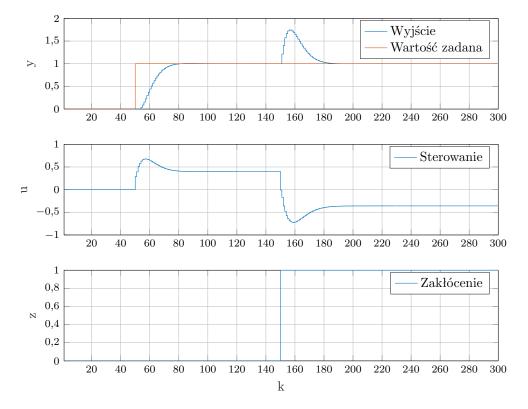
Po osiągnięciu przez proces wartości zadanej wyjścia następuje zmiana sygnału zakłócenia z wartości 0 na 1.

Rys. 1.7. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia

1.5.3. Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia

Po osiągnięciu przez proces wartości zadanej wyjścia następuje zmiana sygnału zakłócenia z wartości 0 na 1.

Rys. 1.8. Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia

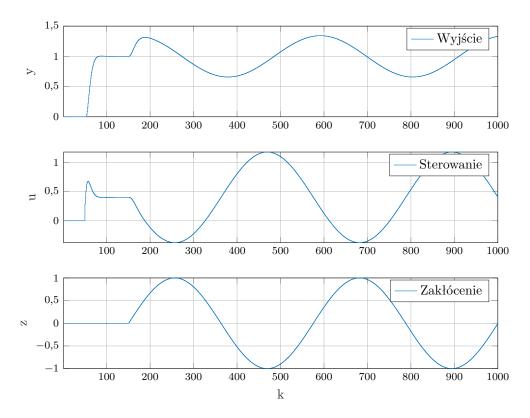
1.5.4. Porównanie wskaźnika jakości

Dla symulacji regulowanego obiektu bez pomiaru zakłóceń wynosi on E=27.3670 Dla symulacji regulowanego obiektu z pomiarem zakłóceń wynosi on E=14.8524 Wnioski:

Uwzględnienie mierzalnego zakłócenia w algorytmie regulacji jest bardzo dobrym rozwiązaniem, odsprzęganie zakłócenia powoduje kompensację uchybu regulacji, a co za tym idzie wskaźnik jakości jest lepszy, a sama regulacja uznana jest za lepszą.

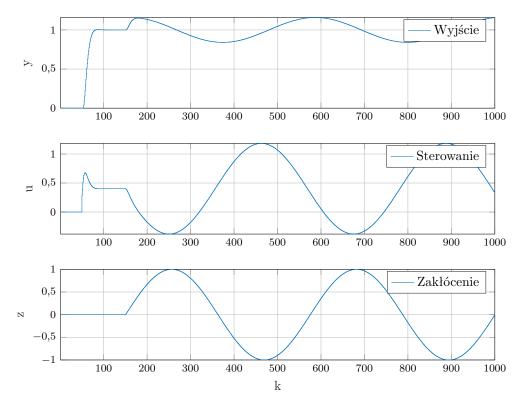
1.6. Wpływ ciagłej sinusoidalnej zmiany sygnału zakłócenia

1.6.1. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia

Rys. 1.9. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia

1.6.2. Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia

Rys. 1.10. Regulacja uwzględniająca zakłócenie

Wnioski:

Zakłócenie sinusoidalne wpłynęło bardzo negatywnie na układ, w którym nie jest uwzględniona kompensacja zakłócenia co spowodowało, że wskaźnik jakości wynosi: 34,2 .

Uwzględniając mierzone zakłócenie w algorytmie udało się skompensować uchyb co poprawiło wskaźnik jakości do 20,8:

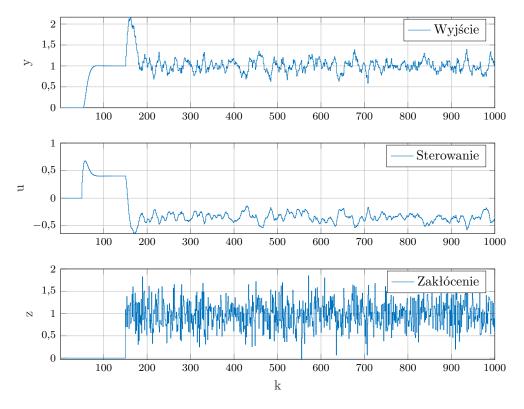
Zakłócenie zmienne sinusoidalne jest trudniejsze do kompensacji niż zwykły skok zakłócenia, ponieważ wymaga ono innego modelu zakłóceń, którego nie zastosowano.

1.7. Odporność algorytmu przy błędach pomiarowych sygnału zakłócenia

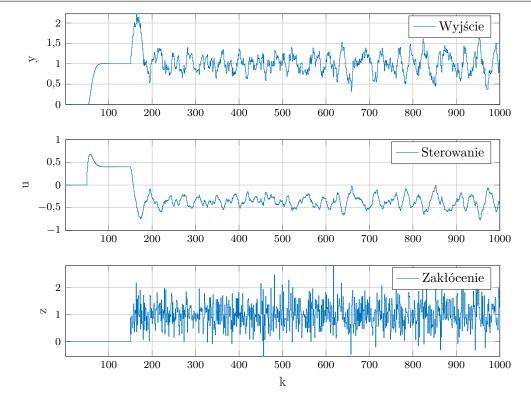
Szum pomiarowy wygenerowano za pomocą dodania do wartości sygnału zakłócenia dodajemy funkcję MATLAB'a normrnd(), gdzie jako parametry podajemy 0 oraz sigma.

Dzięki tej funkcji sygnał zakłócenia zmienia się zgodnie z rozkładem Gauss'a. Poprzez zwiększanie parametru simga, zwiększamy zmiany sygnału zakłócenia, a co za tym idzie - większe zakłócenia. Rozważono trzy różne wartości zakłócenia:

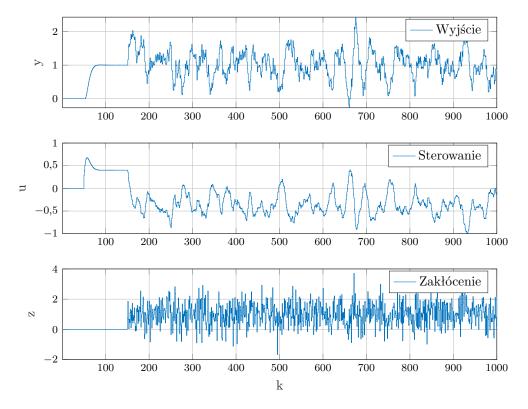
1.7.1. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia

Rys. 1.11. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia, sigma = 0.3

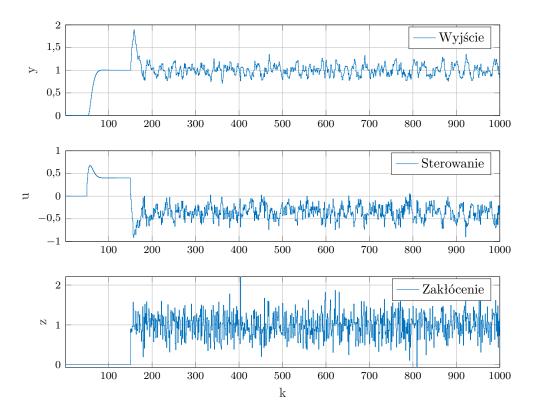

Rys. 1.12. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia, sigma = 0,5

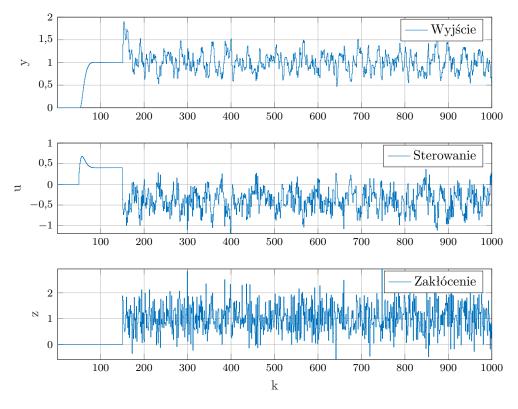

Rys. 1.13. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia, sigma = 0,8

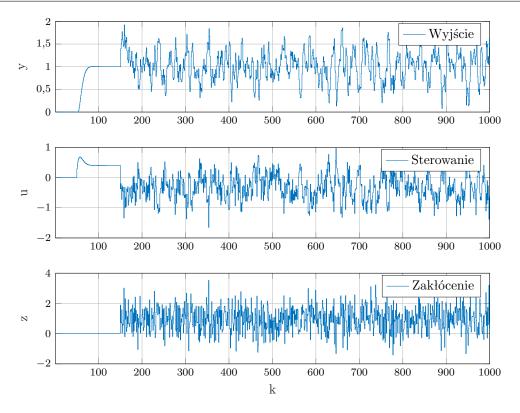
1.7.2. Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia

Rys. 1.14. Regulacja uwzględniająca zakłócenie, sigma = 0,3

Rys. 1.15. Regulacja uwzględniająca zakłócenie, sigma = 0.5

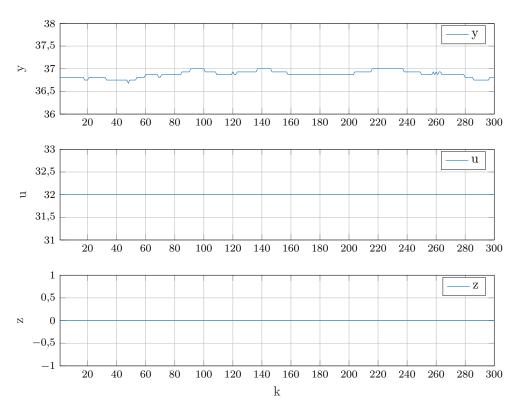
Rys. 1.16. Regulacja uwzględniająca zakłócenie, sigma = 0,8

${\bf Wnioski:}$

Im większe zakłócenia tym jakość regulacji jest mniejsza.

2.1. Poprawność sterowania i punkt pracy stanowiska

Przeprowadzono symulację odpowiedzi procesu dla punktu pracy. Ustalone zostały stałe sygnały sterujące ${\rm G1}=32$ i Z=0 .

Rys. 2.1. Punkt pracy obiektu

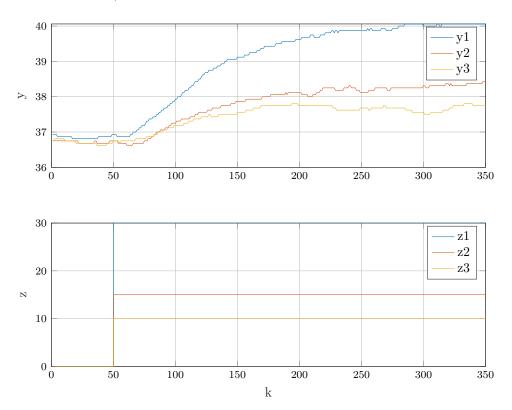
Ustalona wartość wyjścia obiektu wynosi T1 = 35,4°C.

2.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowej toru zakłócenie-wyjście

Odpowiedzi skokowe toru zakłócenie-wyjście zostały wyznaczone symulacyjnie dla trzech zmian sygnału zakłócenia.

2.2.1. Odpowiedzi skokowe obiektu

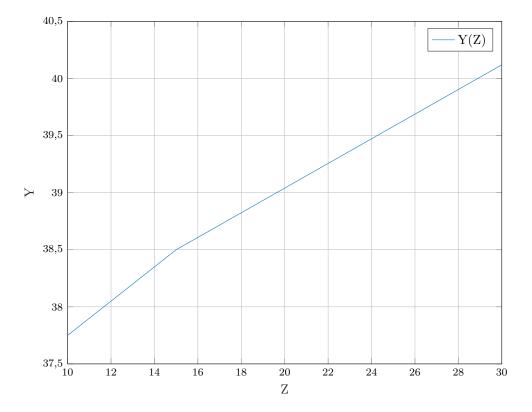
Do uzyskania odpowiedzi skokowych dla tego toru ustawiono sygnał wejściowy na stałą wartość U=32, przy ustabilizowanej temperaturze T1 = $35,4^{\circ}C$ przeprowadzone zostały skoki sterowania z Z = 0 na 10, 15 oraz 30.

Rys. 2.2. Odpowiedzi skokowe obiektu od zakłócenia

2.2.2. Właściwości statyczne obiektu

Dzięki uzyskanym odpowiedziom skokowym otrzymano charakterystykę statyczną zakłócenia.

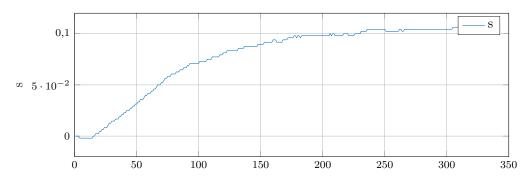
Rys. 2.3. Charakterystyka statyczna wyjścia od zakłócenia

Na podstawie wykresu charakterystyki statycznej można założyć, że właściwości statyczne procesu są z dobrym przybliżeniem liniowe.

Wzmocnienie statyczne procesu określone zostało na K=0,1046.

2.3. Wyznaczenie aproksymowanych wektorów s i s_z

2.3.1. Odpowiedź skokowa wyjścia od zakłócenia

Rys. 2.4. Odpowiedź skokowa obiektu od zakłócenia

2.3.2. Aproksymacja odpowiedzi skokowych

Aproksymacja została wykonana jako człon inercyjny drugiego rzędu z opóźnieniem. Opisany jest on następującą transmitancją:

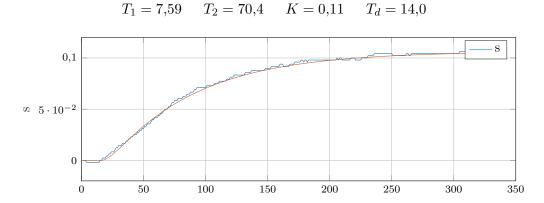
$$G(s) = \frac{K}{(sT_1 + 1)(sT_2 + 1)}e^{-T_d s}$$

Powyższa transmitancja po przekształceniu do dziedziny czasu dyskretnego i przejściu na postać równania różnicowego:

$$y[k] = b_1 u[k - T_D - 1] + b_2 u[k - T_D - 2] + a_1 y[k - 1] + a_2 y[k - 2]$$

Na podstawie danych pozyskanych ze stanowiska laboratoryjnego dobrano parametry T_1 , T_2 , K, T_d , tak aby błąd dopasowania, rozumiany jako suma kwadratów kolejnych uchybów sterowania, był jak najmniejszy. Należy jednak pamiętać, że wielkość Td może przyjmować tylko wartości całkowite (ze względu na zastosowany czas dyskretny). W celu doboru parametrów modelu wykorzystano funkcję optymalizacyjną fmincon programu MATLAB, jako parametr optymalizacji wybrano błąd dopasowania (rozumiany jako suma kwadratów błędów dla kolejnych elementów odpowiedzi skokowych), ponieważ im mniejszy błąd dopasowania tym lepsza aproksymacja.

Otrzymane parametry aproksymacji odpowiedzi skokowej od zakłócenia to:

Rys. 2.5. Aproksymowana odpowiedź skokowa od zakłócenia

2.4. Regulator DMC

2.4.1. Program do symulacji algorytmu DMC

Inicjacja parametrów

```
\%zadanie 4 - Skrypt relizujacy algorytm DMC regulatora
%nastawy regulatora DMC
addpath ('F:\SerialCommunication'); % add a path
initSerialControl COM5 % initialise com port
\%wczytanie aproksymowanych odpowiedzi skokowych
load ('.../zad3/s_skok_s_32_55_approx.mat');
load('../zad3/s_skok_z_0_30_approx.mat');
% gorne ograniczenie sterowania
load('u_max.mat');
D = length(s); \% horyzont dynamiki
Dz = length(s_z); \% horyzont dynamiki
N = 200; \%horyzont predykcji
Nu = 10; \%horyzont sterowania
lambda = 0.8;
%warunki poczatkowe
kk = 2000; \%koniec symulacji
start = 300; \% start symulacji
start_z = 1000; %start symulacji
u=ones(1,kk)*39; %sygnal sterujacy
E = 0;
zakl = 1; \%czy \quad sa \quad zaklocenia \quad 1-T/0-N
licz_z = 0; \%czy \ mamy \ uwzgledniac \ 1-T/0-N
%paramerty symulacji
u_delta = zeros(1,D-1);
z_delta = zeros(1,Dz);
y_zad=ones(1, kk+D)*35.4;
y_z = 2ad(1, D+50:kk+D) = 37.8
y = ones(1, kk) *35.4; \% wektor wyjsc objektu
z = zeros(1, kk);
if zakl == 1
    z(start_z+D:kk) = 30;
end
```

Obliczanie macierzy DMC

```
% Macierz predykcji
Mp = zeros(N,D-1);
for i = 1:N
   for j = 1:D-1
      if i+j \le D
         Mp(i, j) = s(i+j)-s(j);
      else
          Mp(i,j) = s(D)-s(j);
      end
   \quad \text{end} \quad
end
% Macierz M
M = zeros(N, Nu);
for i = 1:N
   for j = 1:Nu
      if (i >= j)
         M(i, j) = s(i-j+1);
      end
   end
end
% Macierz Mzp
if zakl == 1 && licz_z == 1
    Mzp = zeros(N, Dz);
    for l = 1:Dz
    Mzp(1,1) = s_z(1);
    end
    for i = 2:N
       for j = 1:Dz-1
           if i+j \ll Dz
              Mzp(i, j) = s_z(i+j-1)-s_z(j);
              Mzp(i, j) = s_z(Dz) - s_z(j);
           end
       end
    end
end
\% Obliczanie parametrow regulatora
mac_lam = lambda*eye(Nu);
psi = eye(N);
K = ((M' * psi *M+mac_lam)^(-1))*M' * psi;
```

Pętla główna regualtora

```
% ustalenie poczatkowych sterowan, W1=50, G1=U
sendControls ([ 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6] , [ 50 , 0 , 0 , 0 , u(1) , [0]) ;
% Regulacja
for k = D:kk
    % obtaining measurements
    measurements = readMeasurements (1:7); % read measurements
    y(k)=measurements(1); % powiekszamy wektor y o element Y
    % przesuniecie wektora delta u
    for n = D-1:-1:2
       u_delta(n) = u_delta(n-1);
    end
    % jesli istnieja zaklocenia i uwzgledniamy je
    % przesuniecie wektora delta z
    if zakl = 1 \&\& licz_z = 1
       for n = Dz: -1:2
            z_delta(n) = z_delta(n-1);
       end
       z_{-}delta(1) = z(k) - z(k-1);
    end
    uchyb = y_zad(k) - y(k);
    \%wyznaczenie zmiany sterowania
    if zakl = 1 \&\& licz_z = 1
       u_delta(1) = sum(K(1,:))*uchyb - K(1,:)*(Mp*u_delta' + Mzp*z_delta');
       u_delta(1) = sum(K(1,:))*uchyb - K(1,:)*(Mp*u_delta');
    end
    u(k) = u(k-1) + u_{-}delta(1);
    % ograniczenia sterowania
    if u(k)>u_max
        u(k)=u_{\max};
    end
    if u(k) < 0.0
        u(k) = 0.0;
    end
    u_{-}delta(1) = u(k) - u(k-1);
   E = E + (y_z ad(k) - y(k))^2;
```

Generacja wykresów w czasie rzeczywistym

```
%wykres wyjscia i wartosci zadanej
    figure(1);
    clf(1);
    hold on;
    title('y');
    grid on;
    xlabel('time');
    ylabel('value');
    plot(y(1:k)); % wyswietlamy y w czasie
    plot (y_zad (1:k));
    \mathbf{legend}\left(\ 'y\ '\ ,\ 'y\_z\_a\_d\ '\right)
    %wykres sterowania
    figure(2);
    \mathbf{clf}(2);
    hold on;
    title('u');
    grid on;
    xlabel('time');
    ylabel('value');
    \mathbf{plot}(\mathbf{u}(1:\mathbf{k})); \% \ wyswietlamy \ u \ w \ czasie
    %wykres zaklocenia
    figure(3);
    clf(3);
    hold on;
    title('z');
    grid on;
    xlabel('time');
    ylabel('value');
    plot(z(1:k)); % wyswietlamy u w czasie
    %legend('u')
    drawnow
     %% sending new values of control signals
    sendControlsToG1AndDisturbance(u(k), z(k));
    %% synchronising with the control process
    waitForNewIteration (); % wait for new iteration
end
```

2.4.2. Dobór parametrów regulatora

Dobrane parametry regulatora DMC:

- D = 684,
- N = 200,
- $N_u = 10$,
- $\bullet \ lambda=0.8,$
- $D_z = 316$.

2.5. Wpływ skokowej zmiany sygnału zakłócenia

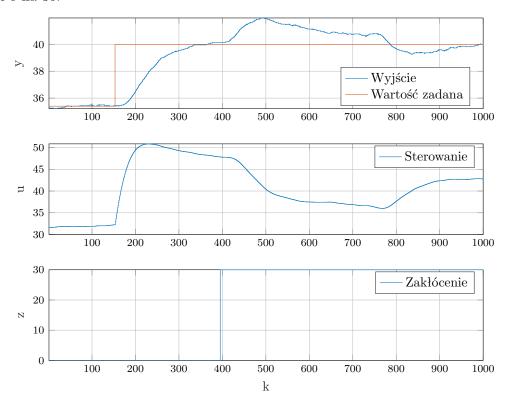
2.5.1. Dobór parametru D_z

Parametr Dz jest to liczba próbek, dla której następuje stabilizacja odpowiedzi skokowych toru zakłóceń, dobrano go na podstawie analizy odpowiedzi skoku zakłócenia Z z 0 na 30.

 D_z wynosi 316

2.5.2. Regulacja bez uwzględnienia zakłócenia

Po osiągnięciu przez proces wartości zadanej wyjścia następuje zmiana sygnału zakłócenia z wartości 0 na 30.

Rys. 2.6. Reegulacja bez uwzględnienia zakłócenia

2.5.3. Regulacja z uwzględnieniem zakłócenia

Uwzględnienie zakłócenia w algorytmie regulatora pozwala na polepszenie jakosci regulacji poprzez pomiar i uwzględnienie sygnału zakłócającego w procesie regulacji.

Uwzględnienie mierzalnego zakłócenia w algorytmie regulacji jest bardzo dobrym rozwiązaniem, odsprzęganie zakłócenia powoduje kompensację uchybu regulacji, a co za tym idzie wskaźnik jakości jest lepszy, a sama regulacja uznana jest za lepszą.